

WAITING FOR THE END OF WIND

đợi ngày cơn gió

triển lãm cá nhân | a solo exhibition by

 Nguyễn Thái Tuấn

Exterior 2014-15, Oil on canvas. 150x190 cm

Untitled 2013-15. Oil on canvas. 175x150 cm

Untitled (The church in Quang Tri III). 2016-17. Oil on canvas. 150x200cm

Interior #10 2017. Oil on canvas. 150x200 cm

Interior #11 2018. Oil on canvas. 150x180 cm

Interior #12, 2018. Oil on canvas. 180x150 cm

Black Souls #9 2018. Oil on canvas. 150x130 cm

waiting for the end

* inspired by Huy Tuong's poetry

*of wind **

Disclosing the disintegration

In 2008, Nguyen Thai Tuan had his first solo exhibition in which he shared his observations on the human condition through the series Black Paintings. What seemed like personal observations happened to touch on the idea of the collective. His paintings appeared in a variety of cultural forums, discussions on painting, and interdisciplinary sociopolitical commentaries.

The 2000s saw the flourishing of non-mainstream art and culture. The flourishing occurred in the way art reached its public, the way the artworks reached their audience, and the way ideas moved across borders. Ten years ago, Tuan collaborated with Sàn Art for the second time, and later went on to exhibit overseas with the series Heritage in which he "explored the role of the hero and the executioner in history"; the works continued to feature a series of unnamed characters set against a dreary backdrop, in old colonial chambers, and under a sky where "things fall apart."¹

Separated from the layers of gloomy colors, Tuan's work is a serious social discourse, and full of topical relevance. That, if not representing most of the generation of true intelligentsia, is also his way of expressing a life attitude, a way of composing with integrity in a time when art stands in a grey area of history.

Many essays by curators and critics on Vietnamese and overseas forums over the past ten years have suggested ways in which we can read the language of painting and the influence of visual movements, as well as many different ways of reading his themes and symbolism through a historical and social

¹ Stefano Harney's article for the exhibition *When Things Fall Apart: Critical Voices on the Radars in Trapholt*, Denmark: <https://damau.org/42636/nguoi-nghe-si-trong-xa-hoi-trien-lam-que-huong-tan-ra-tranh-nguyen-thai-tuan-trapholt-dan-mach-2016>

prism in his works.

Anonymity & a different narrative

Tuan's works, in general, share the same atmosphere from the use of color, light, and spatial composition, to the presence of characteristic monuments and anonymous individuals. Reading his paintings, even though the political context behind them is not clear, one can still vaguely guess the underlying attitude, thanks to the very sharp contrast of the subjects placed next to or inside each other, complimenting each other in a non-hierarchical manner. From a semiotic perspective, the image- actions repeat throughout Tuan's works as a motif; they exist beyond spoken language, touching on many different senses of the viewer and from there, create meaning. The author sometimes plays the role of the narrator (in the Black Painting series) and in others, the one who draws the story by impressionist techniques and a bit of magical realism. Sometimes he employs metaphorical narratives with the use of black souls emerging from the past, entangled in the present, indifferent to the future.

Tuan's works all suggest a non-heroic narrative system. One thing that is often seen in propaganda or socialist realist works is the heroization of their central characters and the sanctification of their ideals. This is related to not only political purposes but also aesthetic beliefs.² That is, beauty emanates from "a healthy body, a handsome and intelligent face, or a friendly smile,"³ while standardizing ideology and aesthetics in literature and art. In the Black Painting series, conflicts are inspired by topical documentary images from the mainstream press or "sidewalk" news outlets on social media, face the viewer directly. There is no linguistic context, there is no identity for each character, there are only clothes, shoes, and postures that are familiar symbols. Not only the Black Paintings but the series of works created afterwards feature images of people whose hands, feet, and faces are blackened. Most of them are defined by their clothes, appearance, and gestures. These synecdoches can be understood as awareness to the reality.

If in Black Paintings, the role of the heroic central character is challenged, sometimes reversed, then in the series Heritage, there are no more central heroic characters; the artist gives his statement on the influence of the past on the individual and the collective.

The Heritage Series is a direct answer to the heroic narratives of the past.

² Nguyễn Đức Tùng, *Đọc một bài thơ như thế nào*, Talawas 22.09.2008. <http://www.talawas.org/talaDB/showFile.php?res=14281&rb=0101>

³ Ellis, Andrew. *Socialist Realisms: Soviet Painting 1920–1970*. Skira Editore S.p.A., 2012, p. 21

With an alternating influence of magical realism and post-impressionism, the repeating images in the dim space are more suggestive of dream than reality. If the monopoly on history allows propagandists to use images of heritage as examples of achievement and motivation that support class struggles, looking at Tuan's paintings, one will see that heritage is a heavy past debt that weighs heavily on the shoulders of ambiguous people.

In the series *Untitled*, the artist uses many images of political landmarks in the country's early-modern and modern history. However, most of them are in a derelict state. Notice that the works in the *Untitled* series are not numbered. They seem to belong to a dreamland, suspended, out of order, in which the disintegration gradually seeps into the hollow rotten walls, then spreads out into the land and air. Anonymous people hang around not knowing what they were looking for.

Exterior and *Interior* show the physical interactions between the characters and their surroundings. No longer walking around the memory objects, they walk up the steps, burst into the room, sit down, not without touching.

Similar to *Black Paintings*, characters are introduced by their physical appearance, their clothes and shoes. But this time they appear even more direct to the viewer. However, if in *Black Painting*, class conflicts are expressed through the actions of the characters, and then in *Interior*, they are expressed more subtly through the centrally placed characters and their surroundings. The presence of anonymous people, dressed to represent the "new propertied class" inside the dilapidated colonial building, which, according to Stefano Harney, represents the "painful past". The "new propertied" aspect is ironically described through their appearances and gestures when they have become "owners." They are awkward and small, sometimes sinking into the wall, sometimes swallowed by the armchairs akin to ridiculous thrones.

Waiting for the end of wind...

Nguyen Thai Tuan's paintings can be seen as the liberation of the promises of the future. He throws his hands up, acts as an outsider, and avoids the ups and downs of historical destiny. The present and the future are empty rooms, with anonymous Souls lurking like the reincarnations of anonymous people returning to their own original state. They are, as Rousseau puts it, "fearful, isolated creatures with limited needs, for whom sex, but not the family, was natural."⁴ They don't wait for something great but wander in time, exist in seclusion, in between heaven and earth. They are absorbed into the wall, blend into the fiber of the mattress, and then melt into the air, morose and reclusive. They waste

the days, "waiting for the end of wind," but in Tuan's paintings, day and night no longer show any sign of wind.

*đợi ngày cơn gió **

* mượn ý thơ Huy Tưởng

Mở ra những suy tàn

Năm 2008, Nguyễn Thái Tuấn mở triển lãm cá nhân đầu tiên, trong đó anh chia sẻ các quan sát về thân phận con người thông qua loạt tác phẩm Tranh Đen. Gần như ngay lập tức, tranh của anh đã xuất hiện trên hàng loạt diễn đàn văn nghệ, hội họa, và các bài bình luận liên ngành về xã hội, chính trị.

Thập niên 2000 chứng kiến sự nở rộ đúng nghĩa của dòng văn nghệ phi-chính thống. Nở rộ theo cách văn nghệ đến với công chúng, các tác phẩm đến với khán giả, những ý niệm di chuyển xuyên biên giới. Cũng đúng lúc đó, 10 năm trước, Tuấn hợp tác với Sàn Art lần thứ hai, và sau đó triển lãm quốc tế ở nhiều nơi với loạt tác phẩm Di Sản trong đó anh "khám phá vai trò của người hùng và đao phủ trong lịch sử," vẫn qua một loạt các nhân vật không tên được đặt trên bối cảnh tiêu điều, trong các căn phòng thuộc địa cũ kỹ, và dưới bầu trời "quê hương tan rã."¹

Bóc tách khỏi các lớp màu sắc cảm xúc âm đậm, tác phẩm của Tuấn là một diễn ngôn xã hội nghiêm túc, và đầy tính thời sự. Đó, nếu không phải đại diện cho hầu hết thế hệ nghệ sĩ-trí thức chân chính, cũng là cách anh thể hiện một tâm thế sống, một cách sáng tác với lòng tự trọng trong thời điểm nghệ thuật hoang mang giữa trắng-đen của lịch sử.

Nhiều văn luận từ các giám tuyển, nhà phê bình trên các diễn đàn người Việt và ngoại quốc trong suốt mười năm qua cũng gợi ý cách đọc về ngôn ngữ hội họa, sự ảnh hưởng của các trường phái thị giác cũng như các cách đọc về chủ đề, biểu tượng qua lăng kính lịch sử-xã hội trong tranh của anh.

1

Bài viết của Stefano Harney cho triển lãm When Things Fall Apart: Critical Voices on the Radars tại Trapholt, Đan Mạch: <https://damau.org/42636/nguoi-nghe-si-trong-xa-hoi-trien-lam-que-huong-tan-ra-tranh-nguyen-thai-tuan-trapholt-dan-mach-2016>

Phi danh tính & một tự sự khác

Các bộ tác phẩm của Tuấn, nhìn chung chia sẻ với nhau bầu khí quyền từ cách sử dụng màu sắc, ánh sáng, phân bố không gian, đến sự hiện diện của những di tích đặc trưng và các cá nhân vô danh. Dưới góc độ kí hiệu học, các hình tượng - hành động lặp lại suốt các bộ tác phẩm của Tuấn như một mô-típ, chúng tồn tại vượt trên ngôn ngữ nói, đụng chạm đến nhiều giác quan khác nhau của người xem và từ đó tạo ra ý nghĩa. Tác giả, có khi đóng vai trò người thuật lại câu *chuyện* (trong bộ Tranh Đen), có khi là người vẽ ra câu *truyện* bằng các thủ pháp vừa có tính ẩn tượng, vừa một chút hiện thực huyền ảo, cũng có khi tự sự ẩn dụ qua những linh hồn đen len lỏi từ quá khứ, quán quít lấy hiện tại, hờ hững trước tương lai.

Các bộ tác phẩm của Tuấn đều gợi ý một hệ thống tự sự phi anh hùng (anti-protagonist chứ không phải antagonist). Một điều thường thấy ở các tác phẩm theo dòng hiện thực xã hội chủ nghĩa là sự anh hùng hóa nhân vật trung tâm và thiêng liêng hóa lí tưởng của họ. Điều này ngoài mục đích chính trị ra còn vì niềm tin thẩm mỹ². Tức là, cái đẹp được toát ra từ “một thân thể khỏe mạnh, gương mặt thông minh tuấn tú, hoặc nụ cười thân thiện³,” đồng thời chuẩn mực hoá ý thức hệ và thẩm mỹ trong văn học - nghệ thuật. Ở chuỗi Tranh Đen, các mâu thuẫn được lấy cảm hứng từ các hình tư liệu mang tính thời sự từ báo chí chính thống hoặc thông tấn xã “vía hè” trên mạng xã hội, trực tiếp đối mặt với người xem. Không có bối cảnh chữ nghĩa giải thích, không có danh tính nhân vật, chỉ có quần áo, giày dép, dáng bộ là những biểu tượng đại diện quen thuộc. Để ý, không chỉ ở Tranh Đen mà các bộ tác phẩm được sáng tác sau đó, đều xuất hiện hình ảnh của những người bị tô đen tay chân, mặt mũi. Hầu hết họ được định dạng bởi quần áo, dáng vẻ, điệu bộ. Sự hoán dụ đó có thể mang một ý nghĩa như một ý thức về thực tại.

Nếu ở Tranh Đen, vai trò của nhân vật trung tâm anh hùng bị thách thức, có khi đảo ngược, thì ở chuỗi tác phẩm thuộc chủ đề Di Sản, không còn các nhân-vật trung tâm anh hùng, tác giả đưa ra nhận định của mình về vai trò của quá khứ với cá nhân và tập thể.

Chuỗi Di Sản là câu trả lời trực tiếp tới những tự sự hào hùng trong quá khứ. Với ảnh hưởng xen kẽ giữa hiện thực thần kỳ và chủ nghĩa hậu ẩn tượng, các hình ảnh lặp lại trong không gian mờ ảo gợi mở đến những cõi mơ hơn là thực tại. Xem tranh của Tuấn, người ta thấy dường như di sản là món nợ nặng nề của quá khứ, đè nặng lên vai những lớp người mỏng lưng. Ở chuỗi Không Đề, tác giả sử dụng rất nhiều hình ảnh địa danh mang tính chính trị trong lịch sử cận-hiện đại của đất nước. Tuy nhiên, hầu hết chúng đều ở tình trạng bỏ hoang, suy tàn. Để ý, các tác phẩm trong chuỗi Không Đề đều không được đánh số. Chúng như thuộc cõi mơ, lơ lửng, không theo trật tự, mà trong đó sự tan rã ngấm dần vào

2 Nguyễn Đức Tùng, Đọc một bài thơ như thế nào, Talawas 22.09.2008. <http://www.talawas.org/talaDB/showFile.php?res=14281&rb=0101>

3 Ellis, Andrew. *Socialist Realisms: Soviet Painting 1920–1970*. Skira Editore S.p.A., 2012, p. 21

trong những bức tường mục rỗng, sau đó lại phát tán ra vào đất đai, không khí. Những con người vô danh quần quanh không biết đang tìm kiếm điều gì.

Khác với các bộ tranh còn lại, Ngoại Thất và Nội Thất cho thấy sự tương tác vật lý giữa các nhân vật với khung cảnh xung quanh họ. Không còn dạo bước vòng quanh các vật thể ký ức, họ bước lên thêm nhà, xông vào phòng, ngồi xuống, và đứng chậm.

Tựa như cách giới thiệu nhân vật ở Tranh Đen, hình ảnh những con người, được đại diện bởi quần áo, tướng mạo, giày dép, lại xuất hiện. Mà lần này họ còn xuất hiện trực diện hơn đối với người xem. Tuy nhiên nếu ở Tranh Đen, các mâu thuẫn giai cấp được biểu lộ qua hành động giữa các nhân vật, thì ở Nội Thất, điều đó được biểu lộ một cách tế nhị hơn qua các nhân vật được đặt ở giữa và cạnh bên nội thất không gian xung quanh họ. Sự có mặt của những con người vô danh, với trang phục đại diện cho tầng lớp “hữu sản mới” bên trong tòa nhà thuộc địa đồ nát, mà theo Stefano Harney, biểu hiện cho “quá khứ đau đớn”. Cái tính “hữu sản mới” được miêu tả một cách mỉa mai thông qua dáng dấp, điệu bộ khi họ đã thành “người chủ.” Họ lúng túng, khép nép và nhỏ bé, có khi chìm hẳn vào bức tường, có khi bị nuốt chửng bởi chiếc ghế ngai vàng kịch cỡm.

Đợi ngày cạn gió ...

Tranh của Nguyễn Thái Tuấn có thể là sự giải phóng cho những hứa hẹn của tương lai. Anh buông thông, làm kẻ đứng ngoài, xa lánh những lên xuống của vận mệnh lịch sử. Hiện tại và tương lai là căn phòng trống, với lẩn khuất đâu đó những Linh hồn vô danh, là hậu kiếp của những con người vô danh, trở về với trạng thái nguyên thủy của chính họ. Chúng, như cách Rousseau nói, là “những sinh vật sợ hãi, cô lập với nhu cầu có giới hạn, và với chúng tình dục chứ không phải gia đình mới là thứ quen thuộc nhất.”⁴ Chúng không chờ đợi điều gì lớn lao, mà nhón nhờ giữa thời gian, tồn tại ẩn dật, song song cùng trời đất. Chúng thẳm vào tường, lẩn vào từng thớ đẽm, rồi hoà mình vào không khí, u uất, ẩn dật. Chúng lãng phí ngày, để “chờ ngày cạn gió,” có điều trong tranh của Tuấn, ngày và đêm chẳng bao giờ còn gió nữa.

4 Fukuyama, Francis. *Căn cước. Nhu cầu về Lòng tự trọng và Tính chính trị của sự phân nộ*, 30.
Tham khảo thêm Jean J. Rousseau, *Đàm luận về Bất bình Đẳng*: <https://aub.edu.lb/fas/cvsp/Documents/DiscourseonInequality.pdf>879500092.pdf

ABOUT

VỀ

 **Nguyễn
Thái
Tuấn**

Nguyễn Thái Tuấn was born in Quảng Trị in 1965, and graduated from the Hue College of Fine Arts in 1987. He lives and works in Dalat. He collaborated with Sàn Art in 2008 and 2011 with two significant projects that shaped his own artistic style and critical thinking behind creative process. Tuấn has had his solo exhibitions world wide, such as:

"Interior & Black Souls" Virtual Exhibition, Primo Marella Gallery, Milan, Italy (2021),

"Black painting", Primae Noctis Art Gallery, Lugano, Switzerland (2015),

"Heritage", Primo Marella Gallery, Milan, Italy (2014),

"Fullness of Absence", Sàn Art, HCMC, Vietnam (2011),

"Black Painting", Sàn Art, HCMC, Vietnam (2008),

"Black Painting" ", New Discovery, SH Contemporary, Shanghai, China (2008)

Selected group exhibitions include:

"Bordoli Collection", Teatro Sociale di Como, Italy (2020),

"SOUFFLE", Fondation Frances, Espace Saint-Pierre, Senlis, France (2018),

"The New Frontiers of Painting", Fondazione Stelline, Milan, Italy (2017)

"Destination: Asia, Now", Primae Noctis Art Gallery, Lugano, Switzerland (2017),

"Shapeshifting: Contemporary Art from Southeast Asia", 10 Chancery Lane Gallery, Hong Kong (2016),

"When Things Fall Apart – Critical Voices on the Radars", Trapholt museum, Kolding, Denmark (2016),

"ta.bu", Maison Particuliere art center, Brussels, Belgium (2016)

"Choreographies Suspendues", Carre d'Art – Musee d'Art Contemporain, Nimes, France (2014),

"7th Asia-Pacific Triennial of Contemporary Art", Queensland Gallery of Modern Art, Brisbane, Australia (2012),

"Deep S.E.A", Primo Marella Gallery, Milan, Italy (2012)

"Four Rising Talents from South East Asia", 10 Chancery Lane Gallery, Hong Kong (2012)

"1,2,3,4,5,6,7,8", Bui Gallery, Hanoi, Vietnam (2011)

"Within Emptiness", 10 Chancery Lane Gallery, Hong Kong (2010)

"Time Ligaments", 10 Chancery Lane Gallery, (co-organised by Sàn Art), Hong Kong (2009)

"Voices of Minorities", Chrissie Cotter Gallery, Sydney, Australia (2007)

"New Figuration in Vietnamese Painting and Sculpture", Faculty Gallery, Monash University, Melbourne, Australia (2005)

"Convergence 2005", Workshop and Exhibition with International and Local Artists, Fine Arts Museum, Ho Chi Minh City, Vietnam (2005)

"Introspections of the Soul", Gallery Viet Nam, New York, USA, and Blue Space Gal-

lery, Ho Chi Minh City, Vietnam (2002)

"Liquid", Workshop and Exhibition with International and Local Artists, Blue Space Gallery, Ho Chi Minh City, Vietnam (2001)

"Meeting Point", Workshop and Exhibition with Thai and Local Artists, Fine Arts Museum, Ho Chi Minh City and University of Fine Arts, Ha Noi, Vietnam (1998)

"National Fine Arts Exhibition", Exhibition House, Ha Noi, Vietnam (1995)

"National Fine Arts Exhibition", Exhibition House, Ha Noi, Vietnam (1990)

"Two Artists", Exhibition House, Da Lat, Vietnam (1990)

His paintings were acquired by renowned collections: **Queensland Art Gallery Foundation**, Australia; **Fondazione Golinelli**, Italy; **KADIST Art Foundation**, France – United States; **Fondation Frances**, France; **Maison Particuliere**, Belgium; **Sherman Contemporary Art Foundation**, Australia; **Tiroche DeLeon Collection**, UK; **Bordoli Collection**, Italy; and the **Ho Chi Minh City Museum of Fine Arts**.

Nguyễn Thái Tuấn sinh năm 1965 tại Quảng Trị. Tốt nghiệp Trung cấp Mỹ thuật Huế năm 1987, anh hiện đang sống và làm việc tại Đà Lạt. Tuấn cộng tác với Sàn Art vào năm 2008 và 2011 với hai bộ tác phẩm quan trọng tạo nên dấu ấn về tư duy sáng tác cũng như bút pháp nghệ thuật của riêng mình. Tuấn đã tổ chức những triển lãm cá nhân tiêu biểu ở nhiều nước, như:

"Interior & Black Souls" Virtual Exhibition, Primo Marella Gallery, Milan, Ý (2021),

"Black painting", Primae Noctis Art Gallery, Lugano, Thụy Sĩ (2015),

"Heritage", Primo Marella Gallery, Milan, Ý (2014),

"Fullness of Absence", Sàn Art, TP HCM, Việt Nam (2011),

"Black Painting", Sàn Art, TP HCM, Việt Nam (2008),

"Black Painting", New Discovery, SH Contemporary, Thượng Hải, Trung Quốc (2008)

Các triển lãm nhóm chọn lọc bao gồm:

"Bordoli Collection", Teatro Sociale di Como, Ý (2020),

"SOUFFLE", Fondation Frances, Espace Saint-Pierre, Senlis, Pháp (2018),

"The New Frontiers of Painting", Fondazione Stelline, Milan, Ý (2017)

"Destination: Asia, Now", Primae Noctis Art Gallery, Lugano, Thụy Sĩ (2017),

"Shapeshifting: Contemporary Art from Southeast Asia", 10 Chancery Lane Gallery, Hồng Kông (2016),

"When Things Fall Apart – Critical Voices on the Radars", Trapholt museum, Kolding, Đan Mạch (2016),

"ta.bu", Maison Particuliere art center, Brussels, Bỉ (2016)

"Choreographies Suspendues", Carre d'Art – Musee d'Art Contemporain, Nimes, Pháp (2014),

"7th Asia-Pacific Triennial of Contemporary Art", Queensland Gallery of Modern Art, Brisbane, Úc (2012),

"Deep S.E.A", Primo Marella Gallery, Milan, Ý (2012)

"Four Rising Talents from South East Asia", 10 Chancery Lane Gallery, Hồng Kông (2012)

"1,2,3,4,5,6,7,8", Bui Gallery, Hà Nội, Vietnam (2011)

"Within Emptiness", 10 Chancery Lane Gallery, Hồng Kông (2010)

"Time Ligaments", 10 Chancery Lane Gallery, (đồng tổ chức bởi Sàn Art), Hồng Kông (2009)

"Voices of Minorities", Chrissie Cotter Gallery, Sydney, Úc (2007)

"New Figuration in Vietnamese Painting and Sculpture", Faculty Gallery, Monash University, Melbourne, Úc (2005)

"Convergence 2005", Workshop and Exhibition with International and Local Artists, Bảo tàng Mỹ thuật, TP HCM, Việt Nam (2005)

“Introspections of the Soul”, Gallery Việt Nam, New York, Mỹ, và Không gian Xanh Gallery, TPHCM, Việt Nam (2002)

“Liquid”, Workshop and Triển lãm với các Nghệ sĩ trong nước và quốc tế, Không gian Xanh Gallery, TPHCM, Việt Nam (2001)

“Meeting Point”, Workshop and Triển lãm với các Nghệ sĩ trong nước và nghệ sĩ Thái Lan, Bảo tàng Mỹ thuật, TPHCM và Đại học Mỹ thuật Việt Nam, Hà Nội, Việt Nam (1998)

“National Fine Arts Exhibition”, Nhà trưng bày, Hà Nội, Việt Nam (1995)

“National Fine Arts Exhibition”, Nhà trưng bày, Hà Nội, Việt Nam (1990)

“Two Artists”, Nhà trưng bày, Đà Lạt, Việt Nam (1990)

Tác phẩm của anh cũng thuộc các bộ sưu tập danh tiếng: Queensland Art Gallery Foundation, Úc; Fondazione Golinelli, Ý; KADIST Art Foundation, Pháp – Mỹ; Fondation Frances, Pháp; Maison Particuliere, Bỉ; Sherman Contemporary Art Foundation, Úc; Tiroche DeLeon Collection, Anh; Bordoli Collection, Ý; và Bảo tàng Nghệ thuật TPHCM.

SàN aRT